

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยสำรวจการใช้เอกสารของผู้เขียนบทความประจำหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ฉบับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เอกสารของผู้เขียนบทความประจำในด้าน ประเภท สาขาวิชา ภาษา อายุเอกสาร ปริมาณการใช้ แหล่งเอกสารที่ใช้ ตลอดจนปัญหาที่เกิดจากการใช้เอกสารสำหรับผลิตบทความประจำ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เพื่อช่วยให้ทราบถึงการใช้เอกสารของผู้เขียนบทความประจำด้านต่าง ๆ อันจะนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงห้องสมุดหนังสือพิมพ์ทั้งในด้านการวางแผนและออกแบบระบบสารนิเทศ เพื่อนักหนังสือพิมพ์ต่อไป

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในขั้นแรกผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูล เกี่ยวกับรายชื่อและยอดจำหน่ายของหนังสือพิมพ์รายวันในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายจากแผนกเอกสารและหนังสือพิมพ์ กองบังคับการตำรวจสันติบาล ซึ่งพบว่า ในเขตกรุงเทพมหานคร มีหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทั้งหมด 19 ฉบับ ซึ่งถือเป็นประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ต่อจากนั้นทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา การสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้คือ

1. การคัดเลือกหนังสือพิมพ์ ใช้เกณฑ์การพิจารณาโดยจดจำหมายของหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ 20,000 ฉบับต่อวันขึ้นไป ทำให้ได้หนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 10 ฉบับ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 1) ในจำนวนนี้แบ่งเป็นหนังสือพิมพ์รายวัน 2 ประเภท คือ (ครุณี หิรัญรักษ์ 2529: 4; พงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร, สัมภาษณ์; สุกัญญา ศิวะวานิช 2530)

1.1 หนังสือพิมพ์คุณภาพ จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ มติชน สยามรัฐ บ้านเมือง แนวหน้า เดลินิวส์

1.2 หนังสือพิมพ์ประชานิยม จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ดาวสยาม ข่าวสด สยามรายวัน

ต่อจากนั้นจึงเลือกช่วงเวลาของหนังสือพิมพ์ที่จะทำการศึกษา ได้ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาคือ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 14 พฤศจิกายน 2530 การเลือกหนังสือพิมพ์ฉบับที่จะศึกษา จะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยเริ่มจากสัปดาห์แรกของเดือน ตุลาคม เลือกฉบับวันจันทร์ สัปดาห์ที่สอง เลือกฉบับวันอังคาร สัปดาห์ที่สาม เลือกฉบับวันพุธ ดังนี้ จนถึงสัปดาห์สุดท้าย คือ วันอาทิตย์ เพื่อให้ได้หนังสือพิมพ์รายวันที่คละกันไป ไม่อยู่เฉพาะช่วงใดช่วงหนึ่ง รวมหนังสือพิมพ์ที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 70 ฉบับ (หนังสือพิมพ์ 10 ชื่อ ๆ ละ 7 ฉบับ)

2. การคัดเลือกบทความประจำ ใช้เกณฑ์การพิจารณาเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ที่กำหนดไว้ในนโยบายสื่อสารมวลชนแห่งชาติ ว่าด้วยหนังสือพิมพ์ วันที่ 10-12 พฤษภาคม 2521 (Sanan Padmadin 1984: 10) ซึ่งแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 5 เนื้อหา คือ ข่าว บทความและความคิดเห็น โฆษณา บันเทิงคดี ภาพข่าว การศึกษาคั้งนี้คัดเลือกเฉพาะบทความและความคิดเห็น ซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ

2.1 เป็นบทความประจำที่ตีพิมพ์ลงในเนื้อที่เฉพาะและอยู่ในหน้าประจำ

2.2 มีชื่อบทความประจำที่แน่นอน และท้ายบทความต้องระบุชื่อหรือนามแฝงของผู้เขียนบทความประจำ

ผู้เขียนบทความประจำ

2.3 เป็นบทความประจำที่มีความถี่ในการตีพิมพ์สม่ำเสมอ

2.4 เนื้อหาในบทความประจำมุ่งแสดงความคิดเห็นเป็นประเด็นสำคัญ

จำนวนบทความประจำที่คัดเลือกได้จากหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 106 บทความ ทั้งนี้ไม่รวมถึงบทความประจำที่เกี่ยวกับ กีฬา การ์ตูน บทวิจารณ์ภาพยนตร์ สถานที่ท่องเที่ยว สถานเริงรมย์ ดาราภาพยนตร์ และบทความประจำพิเศษในวันเสาร์ อาทิตย์ เนื่องจากหนังสือพิมพ์บางฉบับมีการเพิ่มบทความประจำพิเศษในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ และบทความประจำพิเศษลักษณะนี้ในบางครั้งก็เป็นข้อเขียนของบุคคลภายนอกที่ส่งเข้ามา บางครั้งก็เป็นข้อเขียนของผู้เขียนบทความประจำในกองบรรณาธิการที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาเขียนแทนผู้เขียนบทความประจำวันธรรมดา เพื่อให้การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีความแน่นอนจึงไม่ใช้บทความประจำลักษณะดังกล่าว

3. การคัดเลือกผู้เขียนบทความประจำ โดยพิจารณาจากชื่อหรือนามแฝงที่ระบุท้ายบทความประจำทั้ง 106 บทความ ทำให้ได้รายชื่อหรือนามแฝงของผู้เขียนบทความประจำทั้งสิ้น 106 คน และเพื่อให้แน่ใจว่ารายชื่อหรือนามแฝงเหล่านั้น เป็นชื่อของผู้เขียนที่ใช้เขียนบทความประจำที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน จึงได้ขอความร่วมมือจากหัวหน้ากองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ทั้ง 10 ฉบับให้ช่วยพิจารณาคัดเลือกรายชื่อหรือนามแฝงที่ทราบว่า เป็นข้อเขียนโดยผู้เขียนคนเดียวกัน ทำให้ได้จำนวนผู้เขียนบทความประจำทั้งสิ้น 92 คน สำหรับรายชื่อหนังสือพิมพ์ จำนวนยอดจำหน่ายและจำนวนผู้เขียนบทความประจำหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับที่ใช้ในการวิจัย ปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนบทความประจำ ผู้เขียนบทความประจำ และยอดจำหน่ายโดยประมาณ
จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ลำดับที่	ชื่อหนังสือพิมพ์/ยอดจำหน่าย* โดยประมาณ (ฉบับ)	บทความประจำ** (บทความ)	ผู้เขียนบทความประจำ** (คน)
1.	ไทยรัฐ/1,000,000	13	12
2.	เดลินิวส์/700,000	13	12
3.	มติชน/120,000	7	7
4.	สยามรัฐ/40,000	14	11
5.	บ้านเมือง/30,000	7	6
6.	แนวหน้า/30,000	10	10
7.	เดลินิวส์/25,000	14	11
8.	ข่าวสด/25,000	12	10
9.	ดาวสยาม/20,000	9	8
10.	สยามรายวัน/20,000	7	5
	รวม	106	92

* ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พ.ต.ท.สัมพันธ์ เศรษฐาภรณ์ สารวัตรแผนกเอกสารและหนังสือพิมพ์
กองบังคับการตำรวจสันติบาล กรมตำรวจ วันที่ 28 ตุลาคม 2530

** ข้อมูลจากการแจ้งนับบทความประจำตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึง 14 พฤศจิกายน 2530

หมายเหตุ จำนวนบทความประจำที่ได้ในช่วงเวลาที่ทำการสำรวจอาจแตกต่างไปจากบทความ
ประจำที่นำเสนอในวันอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เช่น บทความประจำบางบทความ
ของหนังสือพิมพ์บางฉบับ ในเวลาปกติจะเสนอเรื่องราวข้อคิดเห็นต่าง ๆ แต่บังเอิญช่วงเวลาทีเลือก

ลุ่มตัวอย่างกลับเสนอ เนื้อหาเกี่ยวกับจดหมายของผู้อ่านที่ส่งเข้ามาทำให้ไม่อยู่ในเกณฑ์การพิจารณา

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. การเตรียมการก่อนสร้างแบบสอบถาม ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาประมวลเป็นเค้าโครงในการสร้างแบบสอบถาม โดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลักในการศึกษา
2. การสร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้างขึ้นประกอบด้วยคำถาม 19 คำถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา คณะและสาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการเขียนบทความประจำ จำนวนบทความประจำที่เขียน เนื้อหาที่เขียน และเวลาที่เขียนบทความประจำแต่ละเรื่อง โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Weaver and Wilhoit (1986: 174) และใช้เกณฑ์การแยกประเภทเนื้อหาในบทความของสถาบันพัฒนาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (วีระศักดิ์ สาเลยยกานนท์ ใน วีระศักดิ์ สาเลยยกานนท์ และวิลาสินี พิพิธกุล, บรรณาธิการ 2529: 11, 2530: 8)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามจำนวน 11 ข้อเกี่ยวกับการใช้เอกสาร ได้แก่ ประเภทสาขาวิชา ภาษา อายุ ปริมาณความถี่ในการใช้เอกสาร และแหล่งเอกสารตลอดจนปัญหาในการใช้เอกสารโดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Herron (1986: 154-159) สำหรับสาขาวิชาของเอกสารที่ผู้เขียนบทความประจำใช้นั้น จากการสำรวจหัวข้อเรื่องที่ใช้ในห้องสมุดหนังสือพิมพ์พบว่า บรรณารักษ์ของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับกำหนดหัวข้อเรื่องขึ้นใช้โดยเน้นหนักเนื้อหาตามประเภทและนโยบายที่บริษัทหนังสือพิมพ์ของตนเป็นผู้กำหนด ทำให้หัวข้อเรื่องมีความหลากหลายแตกต่างกัน

ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์การแบ่งเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ออกเป็น 10 หมวดใหญ่ ตามการจัดหมู่ระบบทศนิยมดิวอี้ ส่วนรายละเอียดในแต่ละหมวดนั้น ได้จำแนกให้เหมาะสมตามคำแนะนำของบรรณารักษ์ห้องสมุด หนังสือพิมพ์

3. การทดสอบแบบสอบถาม การทดสอบแบบสอบถามทำกับผู้เขียนบทความประจำของ หนังสือพิมพ์มติชนเพียงฉบับเดียว จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ (ดังรายละเอียดของแบบสอบถามในภาคผนวก ก)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองให้แก่ ผู้เขียนบทความประจำตามรายชื่อที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว จำนวน 92 คน ในวันที่ 22-24 สิงหาคม 2531 หลังจากทิ้งระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บแบบสอบถามในวันที่ 5 กันยายน 2531 ปรากฏว่าได้แบบสอบถามกลับคืนมาเพียง 10 ฉบับ ดังนั้นจึงทำการติดตามทวงถาม ผู้เขียนบทความประจำที่เหลือเป็นรายบุคคล เนื่องจากเวลาเข้าทำงานของผู้เขียนบทความประจำ ในแต่ละวันไม่มีความแน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีโทรศัพท์ ติดตามถามครั้งที่ 1 ในวันที่ 7 กันยายน 2531 และครั้งต่อ ๆ ไปในวันที่ 12, 19, 26 กันยายน 2531 และวันที่ 3, 10, 17, 25 ตุลาคม 2531 ตามลำดับ ผู้วิจัยได้กำหนดการเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2531 รวม เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 3 เดือน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 84 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อนึ่ง ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบใน แบบสอบถามทุกครั้ง ในกรณีที่แบบสอบถามไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสเพื่อประมวลผลลงในคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ (SPSS) วิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็นแบบเลือกตอบเกี่ยวกับอายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการเขียนบทความประจำ จำนวนบทความที่เขียน เนื้อหาที่เขียน การใช้ประเภทเอกสาร สาขาวิชา ภาษา อายุ และแหล่งเอกสารที่ใช้พร้อมทั้งปัญหาในการใช้เอกสาร เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526: 3)

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นแบบประเมินค่า มาตราวัดที่ใช้ ได้แก่ ไม่ใช้เลย ใช้น้อย ใช้นานกลาง ใช้นาน โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ จากนั้นเสนอนักคำตอบด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ การวิเคราะห์การใช้เอกสารของผู้เขียนบทความประจำใช้เกณฑ์การแปลความหมายตั้งแต่ 2 ถึง 4 เนื่องจากไม่ได้นำผู้ที่ตอบว่าไม่ใช้เลยมาวิเคราะห์ (ตัดตัวเลือกไม่ใช้เลย ซึ่งมีค่า = 1 ออก) เพราะต้องการให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ชี้ถึงการใช้อีกอย่างชัดเจน ดังนั้น เกณฑ์ที่ตั้งจึงกำหนดจากตัวเลขระหว่าง 2 ถึง 4 (วิเชียร เกตุสิงห์, สัมภาษณ์) ตัวเลขที่มีค่ามากแสดงว่ามีการใช้มาก ตัวเลขที่มีค่าน้อยแสดงว่ามีการใช้น้อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.00	หมายความว่า	มีการใช้มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีการใช้นานกลาง
ค่าเฉลี่ย	2.00 - 2.49	หมายความว่า	มีการใช้น้อย

2. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อดูว่า อายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการเขียน จำนวนบทความประจำที่เขียน เนื้อหาที่เขียน มีความสัมพันธ์กับประเภทเอกสาร สาขาวิชา ภาษา อายุเอกสาร แหล่งเอกสารและปัญหาในการใช้อีกสาขามากน้อยเพียงใด โดยการใช้สหสัมพันธ์ Pearson Product - Moment Correlation Coefficient โดยกำหนดระดับ

ความสัมพันธ์ดังนี้

$\pm .00$ ถึง $\pm .19$	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ต่ำมากจนไม่ควรมุ่งไปพิจารณา
$\pm .20$ ถึง $\pm .39$	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ต่ำ
$\pm .40$ ถึง $\pm .59$	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
$\pm .60$ ถึง $\pm .79$	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์สูง
$\pm .80$ ถึง ± 1.00	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์สูงที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่เขียนกับประเภทเอกสาร สาขาวิชา ภาษา อายุเอกสาร แหล่งเอกสารและปัญหาในการใช้เอกสารนั้น เนื่องจากลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นมาเป็นลักษณะกลุ่ม (Nominal Scale) จึงไม่สามารถนำมาคำนวณหาความสัมพันธ์โดยใช้ Pearson Product - Moment Correlation Coefficient ได้ ดังนั้นเพื่อที่จะพิสูจน์แนวเหตุผลให้ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงใช้ F-test มาทดสอบความสัมพันธ์แทน (วิเชียร เกตุสิงห์, สัมภาษณ์) โดยการจัดแบ่งเนื้อหาที่เขียนในบทความประจำ 19 เนื้อหาออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 3 กลุ่มตามหลักการจัดแบ่งเนื้อหาสำหรับการผลิตเนื้อหาต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ของ บำรุง สุขพรรณ (2524: 41-42) และพนิต กุลศิริ (2528: 27) คือ

- 1) เนื้อหาการเมือง เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการบริหาร การปกครองประเทศของรัฐบาลรวมทั้งการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลด้วย ได้แก่ เนื้อหาการเมือง-การบริหารในแบบสอบถาม
- 2) เนื้อหาเศรษฐกิจ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเงิน การคลัง การค้าขาย ซึ่งได้แก่ เนื้อหาเศรษฐกิจ : การเงิน การตลาด การธนาคาร ในแบบสอบถาม
- 3) เนื้อหาสังคมและอื่น ๆ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว มีผลกระทบต่อผู้อ่านทันที ได้แก่ เนื้อหาอาชญากรรม อุบัติเหตุและภัยพิบัติ การศึกษา พัฒนาสังคม เกษตรกรรม สตรี-เด็ก ศาสนา บันเทิง (ภาพยนตร์ แฟชั่น ฯลฯ) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกร็ดความรู้และข้อเสนอแนะในชีวิตประจำวัน การแพทย์-สาธารณสุข สิ่งแวดล้อมและมลภาวะ กีฬา ในแบบสอบถาม

เนื่องจากคำถามที่ใช้นำมาใช้เกี่ยวกับปัญหาในการใช้แหล่งเอกสารต่าง ๆ เป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ทำให้ลักษณะคำถามที่ได้ไม่เอื้อต่อการทดสอบแนวเหตุผล กล่าวคือ ลักษณะข้อมูลเป็นกลุ่มที่ไม่สามารถนำมาจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาปัญหาการใช้เอกสารในห้องสมุดหนังสือพิมพ์และการใช้ห้องสมุดหนังสือพิมพ์มาพิสูจน์แทน เนื่องจากประการแรก เป็นปัญหาการใช้แหล่งเอกสารที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ประการที่สอง ข้อมูลที่เก็บมาเป็นข้อมูลอันดับ (Ordinal Scale) ที่เอื้ออำนวยต่อการทดสอบ

3. การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบการใช้เอกสารด้านประเภทสาขาวิชา ภาษาและอายุเอกสาร แหล่งเอกสารพร้อมทั้งปัญหาในการใช้แหล่งเอกสาร ระหว่างผู้เขียนบทความประจำหนังสือพิมพ์คุณภาพกับผู้เขียนบทความประจำหนังสือพิมพ์ประชาชนด้วยการใช้การทดสอบค่าที (T-test)

อนึ่ง การทดสอบแนวเหตุผลกระทำที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P > .05$) หรือการทดสอบด้วยความเชื่อมั่น 95 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย